

OBOUSSIER, Max (Antwerpen 31 mei 1888 – Wentorf 21 oktober 1935). Schoonzoon van **Arthur Claus**.

De familie Oboussier was van Frans-Zwitserse afkomst en vestigde zich in het begin van de 19de eeuw in Antwerpen. Oboussier studeerde aldaar aan het Koninklijk Atheneum en aan de Handelshogeschool. Daarna trad hij in dienst van een Antwerpse rederij.

In het spoor van zijn schoonvader, Claus, trad hij tijdens de Eerste Wereldoorlog toe tot het **activisme**. Hij nam deel aan de **Vlaamsch Nationale Landdag** op 4 februari 1917 in het **Vlaamse Huis** in Brussel waar de **Raad van Vlaanderen** werd opgericht. In deze Raad werd hij lid van de Commissie voor bankwezen, geldwezen en handel. Hij werd benoemd als docent aan de door de Duitsers verneerlandste universiteit te Gent (**onderwijs**), meer bepaald aan de Hogere School voor handelswetenschappen. Op het eind van de oorlog was hij lid van de redactieraad van *De Stroom*. Samen met zijn schoonvader behoorde hij tot de unionistischgezinde groep Antwerpse activisten (**unionisten**). In de loop van augustus 1918 namen beiden, uit wantrouwen tegenover de Duitse bedoelingen, ontslag uit de Raad van Vlaanderen.

In 1918 vluchtte Oboussier met de familie Claus naar Nederland, drie jaar later verhuisde hij naar Hamburg, waar hij tot directeur-generaal van de Hamburg-Amerika-Linie benoemd werd. In 1934 werd hij gedurende de economische crisis, die ook de scheepvaartmaatschappijen niet gespaard had, gepensioneerd.

WERKEN: *De haven van Antwerpen en de Economische Conferentie van Parijs*, 1971.

LITERATUUR: A.L. Faingnaert, *Verraad of zelfverdediging?*, 1933; – D. Vanacker, *Het aktivistisch avontuur*, 1991.

ANNE BAEYENS* EN LUC VANDEWEYER